

Bijlage 2. Kostprijzen en legestarieven

Het kostprijsmodel van de IND is opgesteld voor de (financiële) sturing en de bekostiging van de IND. Hieronder wordt uitgelegd hoe dat kostprijsmodel is opgebouwd. Daarna wordt ingegaan op de relatie met de legestarieven.

Kostprijsmodel

Het kostprijsmodel van de IND gaat uit van drie hoofdproducten, asiel, regulier en naturalisatie. Daaronder worden subproducten en eindproducten onderscheiden. Alle kosten die de IND maakt worden toegerekend aan de producten. Voor de verdeling worden o.a. de volgende uitgangspunten gehanteerd:

- De kosten van afdelingen die volledig voor één product werken, worden volledig aan dat product toegerekend. Voorbeeld: een unit naturalisatie wordt geheel toegerekend aan de producten die voor naturalisatie onderscheiden worden.
- Van afdelingen die voor verschillende producten werken worden de kosten naar rato aan de producten toegerekend. Voorbeeld: de kosten van de Directie Specialistische Dienstverlening en Internationale Samenwerking worden naar rato van het aantal zaken toegerekend aan één of meerdere hoofdproducten waarvoor deze directie in het primaire proces ondersteunende werkzaamheden verricht. Denk bijvoorbeeld aan het Bureau Documenten (specialistische kennis van identiteitsdocumenten) en Bureau Land en Taal (specialistische landen- en talenkennis).
- Afdelingen en kosten waar een minder eenduidige relatie bestaat met de producten uit het primaire proces worden met een algemene verdeelsleutel toegerekend aan de producten. Voorbeeld: de facilitaire dienst wordt naar rato over de producten verdeeld.
- Exploitatiekosten van gebouwen en ICT (zowel onderhoudskosten als afschrijvingskosten van investeringen) worden naar rato toegerekend aan de producten. Voorbeeld: de kosten van het hoofdkantoor te Rijswijk worden naar rato verdeeld over de producten. De AC's worden echter ingezet in het primaire proces van asiel. De kosten van de AC's worden dan ook toegerekend aan de asielproducten.

Voor de bekostiging van de IND zijn de kostprijzen van de hoofd- en subproducten voor een periode van drie jaar (2010 - 2012) vastgesteld. De nacalculatie over 2009 is daarvoor de basis geweest.

Het kostprijsmodel is een rekenmodel dat is gebouwd in Access. Hoewel het conceptuele model eenvoudig van opzet was, is de nadere technische uitwerking minder eenvoudig vanwege de verschillende toepassingsdoeleinden van het kostprijsmodel. Hierbij speelt mee dat de informatie over de productie, kosten en tijdsbesteding uit verschillende registratiesystemen van de IND wordt gehaald die niet altijd één op één op elkaar aansluiten. Verder is het zo, zoals hierboven is aangegeven, dat de kosten van een afdeling aan verschillende producten kunnen worden toegerekend. De kostprijs van een product is daarmee opgebouwd uit een groot aantal stukjes informatie.

Kostprijzen en legestarieven

Voor het vaststellen van de legestarieven worden de integrale kostprijzen als vertrekpunt gehanteerd. Hierop worden de kosten van bezwaar, beroep en hoger beroep, en de kosten van intrekkingen, waaronder intrekkingen op grond van fraude, in mindering gebracht. Dit is conform de uitgangspunten zoals neergelegd in het rapport 'Maat houden, een kader voor doorberekening van toelatings- en handhavingskosten' (Kamerstukken II 24036, nr. 64, Staatscourant 10 mei 2000, nr. 90/pag. 9).

De indeling in *kostprijzen* van producten in het kostprijsmodel wijkt af van de indeling in *legestarieven*. De *kostprijzen* worden vastgesteld in het kader van de begroting van de IND. De *tarieven* zijn vastgesteld op grond van een combinatie van de kostprijs en van beleidsmatige motieven, jurisprudentie en internationaalrechtelijke verplichtingen. De indeling in de ‘legeswijzer’ is daardoor niet één op één te herleiden naar de producten. In de *kostprijs van het product VVR-Arbeid* is bijvoorbeeld geen onderscheid gemaakt tussen EU-onderdanen, Turkse onderdanen en andere nationaliteiten. Voor de bekostiging van de IND zijn immers alleen de personele, onderhoudskosten e.d. relevant. In het *tarief* wordt dat onderscheid wel gemaakt. De indeling in tarieven is op een lager detailniveau gemaakt dan de indeling in producten en kostprijzen.

Verdere ontwikkeling

Het kostprijsmodel wordt doorontwikkeld tot een meer vereenvoudigd model dat werkbaarder is voor de IND. Ook zal het model steeds aangepast worden op nieuwe ontwikkelingen in het beleid en in de IND organisatie. Het één op één aansluiten van het kostprijsmodel op het legeshuis zal niet mogelijk zijn. Dat zou immers betekenen dat tarieven leidend zouden worden voor de organisatieindeling van de IND, wat niet wenselijk is omdat de organisatieindeling op andere gronden wordt gemaakt. Het op detailniveau inzichtelijk maken van de relatie tussen alle tarieven en kostprijzen is kostbaar en vergt een vergaande systeemaanpassing, die niet opweegt tegen de baten van meer informatie op detailniveau.

Voor de invoering van het Modern Migratiebeleid zal wel nagegaan worden waar nog een verdere relatie tussen kostprijzen en legestarieven mogelijk is.